

Så kan jeg også sige, at sidste gang nævnte jeg, at det også nærmest burde forbydes for private borgere – og det kan jeg se, at hr. Peter Christensen har taget til sig som Socialdemokratiets politik – fordi private haveejere har jo meget med, at de tror, det er landmændene, der forurener grundvandet. Det er faktisk ikke tilfældet. De har allesammen været på kursus og sprøjter kun med de mængder, som planterne kan optage.

I beslutningsforslag nr. B 90 er der tre punkter. Punkt 1 er indførelse af et belastningsindeks for bekæmpelsesmidler. Jeg må sige, at vi er da positive, hvis det teknisk kan lade sig gøre; men jeg fik også læst Landsbladet den 15. marts, og dér skriver Statens Planteavlsvforsøg jo, at et pesticidindeks ingen mening har. Det har forslagsstillerne jo nok også set. Jeg skal ikke komme ind på de enkelte faktorer, men sagkundskaben siger altså, at det ikke er nemt at lave sådan et indeks. Hvis det kan lade sig gøre, så er vi positive.

Punkt 2 er den med øget vejledning; den er vi selvfølgelig også positive overfor.

Og punkt 3 er mere forskning. Vi mener nu egentlig, at dem, der laver pesticider og sædekorn osv., forsker nok. Og når der så står, at vi skal forske mere i resistente planter, så er jeg lidt bekymret, fordi vi skulle jo nødig gå fra den ene grøft og over i den anden grøft.

Så står der noget om forsøg om alternativer til traditionelle bekæmpelsesmidler. Ja, det behøver vi ikke meget forsøg med, for alternativet til pesticider er stadig væk en hakke, en skovl og så nærverne. Så det behøves der ikke megen forskning i, det er egentlig bare at gå i gang.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er jo et genbrugsforslag, men det kan der være meget god mening i, for det er jo ikke sikkert, at man kan få sine ting igennem, og det er også vigtigt at få rejst tingene og få rejst debatten, og det kan man jo godt gøre ud fra sådan nogle. Det skal jeg ikke klandre nogen som helst for. Det synes jeg er udmærket.

Det, jeg så kan sige, er: Hvad er der sket siden sidst? Dér er jeg faktisk enig med forslagsstillerne i, at der ikke er sket forfærdelig meget, tværtimod. Vi har lige fået rapporter om, at pesticidforbruget i 1995 er steget 20 pct. i forhold til 1994, så de indgreb, der har været, kan man ikke sige, har hjulpet endnu i hvert fald. Så kan man lægge i det, at det er pesticidafgiften, der har medført noget hamstring, og vejrlig og alle de

andre ting; men jeg tror også på, at der ikke er sket nogen afgørende omlægning i brugen af pesticider.

Samtidig har næsten hver dag og i hvert fald hver uge sin pesticidhistorie om brønde, der lukkes, fordi der er fundet pesticider i vandet, og overraskende fund af pesticider i grundvand, som ikke er målt før. Og det er f.eks. pesticider, som man har målt for i udlandet, men som man ikke måler for herhjemme, fordi man ikke regner dem for særlig risikable for grundvandet. Nu har man målt, at de går lige så godt i grundvandet som alt muligt andet.

Det går også op for flere og flere, at den regning, vi står over for med et pesticidforurennet grundvand, bliver utrolig stor. Det bliver en regning, når det er gennemført overalt, på i nærheden af de ca. 5 mia. kr., og det vil sige, det er stort set det samme, som det koster at omlægge dansk landbrug til pesticidfrit landbrug, så der er rigelig brug for at gøre noget.

Jeg er også enig i, at i den sammenhæng er det fuldstændig grotesk, at man sprøjter på belagte arealer. Det bør ikke være tilladt. Jeg er også enig med forslagsstillerne i, at der ikke engang er de basale forhold til stede i form af ilt, der gør, at der kan håbes på en nedbrydning af produkterne. Derfor mener jeg, det er rigtigt nok at pege på det som et af de områder, man skulle tage fat i.

Jeg synes bare, at det begreb, at man kun skal anvende de for miljøet mest skånsomme bekæmpelsesmidler, jo nok er en fordrejning. Lige bagefter skal vi diskutere et belastningsindeks. Der er ikke tvivl om, at gift belaster miljøet, også den mest skånsomme.

Det, det drejer sig om for mig at se, er, at de alle skal væk, fordi det er umuligt at administrere. Jeg synes, at vi nu skulle tage os sammen og prøve at se, om vi kunne få et flertal i udvalget for en beretning, som går på, at nu er det slut med at bruge bekæmpelses- og sprøjtemidler på befæstede arealer. Det synes jeg ville være et godt resultat af beslutningsforslag nr. B 89.

Når det drejer sig om beslutningsforslag nr. B 90, så må jeg sige, at her er jeg ikke særlig begejstret, som jeg heller ikke var tidligere. Jeg mener, det er ulogisk at tale om et belastningsindeks – også et totalt belastningsindeks – for det er jo det samme som at sige, at der er nogle midler, der er utilladeligt giftige, og så bør man omgående forbyde dem, altså de værste, i stedet for at prøve at få folk til at lade være med at bruge dem. Jeg mener, det er ulogisk, og det er